

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. VI. Vanvmesse, Lavdem appetere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

*VANVM ESSE, LAV-
dem appetere.*

I. **S**I bene scires naturam,
ac potentiam humanæ
opinionis, vel fauoris,
nunquam vel exiguè pro eis
laborares, aut gauderes, aut
contristareris. Nil enim pro-
sunt, cui impenduntur: sicut
colores, & ceteræ forme, cor-
pora, vel res, quibus insunt,
deturpant quidem, sed ipsis
nil prosunt, aut obsunt. Quid
enim profuit Soli, aut Lunæ,
quòd eos pagani Deos puta-
uerunt? aut quid eis, quòd tu
eos creaturas esse cognoscis,
obest?

obest? Quod si etiam sterco-
ra eos esse putares: quid eis
noceret? Quare, sicut natu-
ram, & potentiam illius, aut
illius herbæ, siue ligni; Ita,
laudis, & opinionum scruta-
re. Facile, adiuuante Deo, id
poteris; ex cuius vnus opi-
nionibus, vel fauoribus, ce-
tera metienda sunt.

2. In hoc cognoscis, quæ
soli Deo debentur, quia ex-
hibita cuicunque rei, nil pro-
sunt: vt cognitio, amor ad
fruendum, timor, reueren-
tia, admiratio, &c. Hæc enim
eo ipso, quod ei, cui exhiben-
tur, nil prosint, ostendunt se
ei soli deberi, qui nullo eget.

Si

Si enim laudari, vel cognosci,
aut admirationi esse, prodes-
set, quis non quotidie merce-
de conduceret, tanquam o-
perarios, qui hæc sibi exhibe-
rent assiduè, vt sine intermis-
sione proficere posset? Quæ
mater filijs suis id non sine
cessatione impenderet? Quis
non vestes, prædia, iumentâ-
que, séque ipsum die, noctû-
que, bona diceret, vt sic me-
liora laudando redderet? nil
ergo ista profunt, cui impen-
duntur. Qui autem exhibet,
exhibendo deterior, aut me-
lior efficitur. Si autem amat,
aut admiratur, aut timet id,
quod debet; melior, si autem
quod

quod non debet, deterior,
utique fit. Similiter in ceteris.

Quàm ergo pius est domi-
nus, qui nihil à nobis exi-
git, ut sibi profit: multum-
que à nobis sibi seruii repu-
tat, si quod nobis est utile,
semper agamus?

3. Sicut radicum, herba-
rum, vel cæterarum rerum
naturas; ita opinionis, fauo-
ris, laudis, vel vituperationis
expende. Amor vniuscuius-
que hominis, est omnium.
Singuli enim omnes amare
debent. Qui ergò hunc sibi
specialiter exhiberi vult, ra-
ptor est, & ideò reus contra
omnes efficitur. Ecce huic

cor-

corpori immixtus, satis miser
eras: omnibus enim eius cor-
ruptionibus vsque ad mor-
sum pulicis, vel sorūculi sub-
iacebas. Non suffecit hoc ti-
bi. Immiscuisti enim te alijs,
quasi corporibus, opinioni
hominum, admirationi, a-
mori, honori, timori, & alijs
similibus: & sicut ex corpo-
ris, ita ex horum læsione, do-
lore afficeris. Ipsemet li-
gna, quibus combureris, tibi
adhibuisti. Læditur nempe
honor tuus, cum contemne-
ris: sic de ceteris. Ita etiam
de formis corporum cogita.
Quo te ille, aut ille vitio cō-
tempfit; eodē tu te contem-
ptum,

ptum, tanquam timidus, doluisti; scilicet superbiâ. Et quo tibi vitio abstulit, eodem tu doluisti ablata; id est, amore periturorū. Nisi contempseris, quidquid possunt homines, vel aduersando, vel adiuuando: non poteris contemnere affectus; id est, odia, & amores: quare nec opiniones bonas, aut malas.

4. Vide, quomodo vendis amorem, & ceteros affectus animi tui ad obolos, aut nummos; sicut in tabernâ vinum. Rursum attende, qualiter emas opiniones, & amores, ac ceteros affectus, siue motus humanorum animorum ad

M obolos

obolos & nummos, sicut in
tabernâ vinum. Hic homo
dedit pro laudibus omnia
sua; ille pro voluptate ven-
tris & gutturis: quis horum
peiùs operatus est? Hoc qui-
dem nescio: sed scio alterum
porcina, alterum diabolica
voluptate actum.

5. Quare vis amari ab ho-
minibus? utique ut adsint
mihi; id est, huic vitæ meæ.
Ergò quia sentis te infirmum,
& eorum violentiæ succum-
bere paratum. Quasi dicas: si
voluerint homines, moriar:
si voluerint, viuam. Quod
falsum est. Necessariò enim
morieris, siue illi velint, siue

Tranquillitate animi. 191

nolint. Quid enim ages, ut non moriaris? Ergo optas de te bona opinari homines, ut te ament, aut timeant. Ament autem, vel timeant, ut profint, vel non obsint. Econtrà metuis, vel abhorres, praua de te, vel mala opinari homines, ne oderint, aut contemnant, aut ne noceant, aut certè non profint. Hoc autem propter ipsam experientiam infirmitatis, atque debilitatis, quàm contraxisti, à Deo recedendo, & instabili- bus atque infirmis inhæren- do, & innitendo. Si enim non sentires eorum vilitatem, at- que infirmitatem, non time-

res pro eis , atque dolores. Sed times pro eis ac doles , cùm videlicet pereunt , aut auferuntur. Ergo cognoscis eorum vilitatem & infirmitatem. Qua propter nullam potes omnino excusationem prætere, quòd ea diligis, aut eis inniteris.

6. Mirum tamen valde est, alicuius rei infirmitatē sentire, & tamen inniti ei; vilitatem nosse, & amare, siue mirari. Dum ergo propterea doles, aut metuis; duo in te, quæ simul posse esse non videntur, esse demonstras, id est, & nosse te, & sentire eorum infirmitatem, ac vilitatem;

tem; & tamen amare ea, & inniti eis. Nam nisi horum alterum inesset tibi, id est, si aut non amares, aut non nosses eorum vilitatē, nullo modo doleres pro eis pereuntibus.

C A P. VII.

*VERAM LAUDEM
soli virtuti deberi.*

I. **E**Sto talis, qui lauderis: non enim bene laudatur, nisi bonus; quod non est, qui laudis cupidus est. Non ergo laudatur. Cùm ergo laudatori blandus es, iam non tuo laudatori blandus es; non enim iam tu laudaris,

M 3   daris,